

BEROEPSBELANGEN.

NOG EENS: DE GEBOORTE-AANGIFTE.

Het *Weekblad v. h. Recht* van 7 November maakt melding van mijn „bittere klachten” over de moeilijkheden, die de toepassing van art. 30 B.W. aan de geneeskundigen bereidt. De redactie gelooft met mij, dat de te Amsterdam gehuldigde opvatting, dat de verplichting tot aangifte bij ontstentenis van den vader in de eerste plaats op den verloskundige zou vallen, te streng is. Overigens houdt de redactie „het misschien wat te haastig optreden van de Amsterdamsche politie” voor een op zich zelf staand geval, en meent zij, dat ik mij hier, wat de toepassing in het algemeen betreft, te spoedig ongerust heb gemaakt.

Inmiddels heeft zich een niet alledaagsche bijdrage tot de casuïstiek der geboorte-aangifte voorgedaan. Een veldwachter vindt in een boschje, openbaar terrein, een vrouw met zuigeling, en verneemt van haar, dat het kind drie dagen geleden was geboren, en dat zij de placenta had begraven. De dokter van het plaatsje kon de vrouw voor eenige dagen bij particulieren onder dak brengen, waarna zij in het Leger des Heils te Rotterdam werd opgenomen. Men wilde nu, dat de dokter het kind zou aangeven, maar deze was niet, „bij de bevalling tegenwoordig geweest” en weigerde het. De eenige aanwezige, de vrouw, zou naar zijn meening de aangewezen persoon zijn, zoodra zij in staat zou zijn, naar het gemeentehuis te gaan. Anders zou de burgemeester, de heer des huizes waar de bevalling had plaats gehad — n.l. het gemeenteterrein —, de aangifte kunnen doen. Vijf jaren te voren had de vrouw op dezelfde wijze in Duitschland bewezen, dat de natuur het ook wel buiten de cultuur kan stellen, en toen had zij haar dochttertje zelf moeten aangeven.

Een rechtsgeleerde deelde mij mede, dat er in dit geval drie oplossingen voor de aangifte bestaan. *De dokter staat ook zijns inziens geheel er buiten.*

1°. De moeder doet zelf de aangifte; indien haar gezondheid dit reeds toelaat binnen 3 dagen, gaat zij persoonlijk naar den ambtenaar B. St., anders ontbiedt zij dezen.

2°. Degene, die moeder en kind het eerst *als zoodanig* aantroft, doet de aangifte; in casu dus de veldwachter, en dit dan naar analogie van de regeling voorgeschreven, in art. 33 B.W., voor vondelingen.

3°. Er wordt in art. 70 B.W. na verloop van de drie dagen en zoodra de moeder wêer gezond is, op haar verzoek aanvulling gevraagd van de Registers v.d. Burg. Stand door een verzoekschrift te richten tot de rechtbank. De laatste, eenvoudige oplossing, komt overeen met het geval, dat iemand den termijn van drie dagen heeft laten voorbijgaan. En dit was hier vanzelf het geval, daar de moeder eerst den vierden dag werd ontdekt.

H. PINKHOF.

Verbetering. Op bldz. 2514 r. 10 en 11 staat 1904; dit moet zijn 1894.